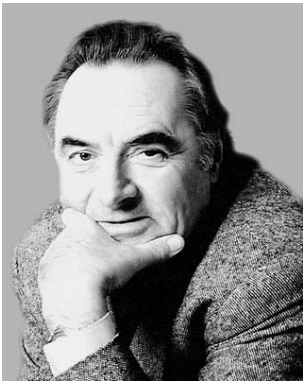

І. Д. Гамкало

Паламаренко Анатолій Несторович

ПАЛАМАРЕНКО Анатолій Несторович (12. 07. 1939, с. Макарів, нині с-ще Бучанського р-ну Київської обл.) — майстер художнього слова, педагог. Батько [О. Паламаренка](#). Герой України (2009). Професор (1995). Народний артист УРСР (1979). Державна премія України імені Т. Шевченка (1993). Всеукраїнська літературно-мистецька премія «Київська книга року» (2023). Закінчив Київський інститут театрального мистецтва (1961). Відтоді — артист Хмельницького музично-драматичного театру імені М. Старицького, від 1962 — Національної філармонії України (Київ). Об'ємний, тембрисий та добре поставлений голос, яким П. вміло користується, акторська майстерність дозволяють йому створювати яскраві епічні, драматичні, ліричні та гумористичні образи. Серед сольних програм — «Фата Морґана» за повістю М. Коцюбинського, «Кайдашева сім'я» за повістю І. Нечуя-Левицького, «Ярмарок» за оповіданням Остапа Вишні, «Зачарована Десна» за кіноповістю О. Довженка, «І мертвим, і живим...» за поемою Т. Шевченка, а також за новелами В. Стефаніка, Г. Тютюнника, гуморесками С. Руданського, С. Олійника, П. Глазового. Новим жанром для читця стала участь у літературно-музичних композиціях «Філармонічної Шевченкіани» з участю симфонічного оркестру, а також хорів, співаків та ін. (автор музичної композиції та диригент І. Гамкало, режисер В. Лукашев): до 180-річчя Т. Шевченка поема «Сон» за участі Національного симфонічного оркестру України (1994, музика Б. Лятошинського), до 185-річчя Т. Шевченка поема «Гайдамаки» за участі симфонічного оркестру Національної радіокомпанії України, Чоловічої хорової капели імені Л. Ревуцького, солістів (1999, музика К. Стеценка та Р. Глієра), «Думи мої...» за лірикою Т. Шевченка за участі симфонічного оркестру Національної радіокомпанії України, Чоловічої хорової капели імені Л. Ревуцького (2007, музика М. Лисенка), до 200-річчя М. Гоголя повість «Майська ніч, або Утоплена» з

фрагментами однойменної опери М. Лисенка за участі симфонічного оркестру та хорової капели Національної радіокомпанії України, до 65-річчя Б. Олійника «Трубить Трубіж» за його поемою, за участі симфонічного оркестру Національної філармонії України, солістки Т. Шкільної, джаз-бенду (2000, музика Г. Майбороди). Викладає курс сценічної мови в Київському університеті імені Т. Шевченка, Українському університеті імені М. Драгоманова, Національній музичній академії України (обидва – Київ).

Рекомендована література

1. Маліченко М. Анатолій Паламаренко // Культура і життя. 2003, 10 верес.;
2. Константинова К. Один у «Слові» — воїн // Дзеркало тижня. 2009, 3 лип.;
3. Біленко В. Воїстину народний митець // Сільські вісті. 2009, 10 лип.;
4. Кушнір А. Анатолій Паламаренко: Де можу стати ногами, там у мене і театр // Україна молода. 2009, 7 серп.;
5. Вертіль О. Слово і слава Паламаренка // Урядовий кур'єр. 2010, 16 січ.;
6. Кавуненко О. Страждати, любити, терпіти... К., 2015.

Бібліографічний опис:

Паламаренко Анатолій Несторович / І. Д. Гамкало // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2024. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-884957>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).